

NIEUWSBRIEF

JAARGANG **17** NUMMER **1** 30 MAART 2018

STICHTING 'GOTONG ROYONG UTRECHT'

POSTADRES: OUDKERKHOF 15 BIS, 3512 GH UTRECHT, NEDERLAND

EMAIL: INFO@GOTONG-ROYONG-UTRECHT.NL

IBAN-BANKREKENINGNUMMER: NL74ABNA084.21.36.932 INSCHRIJVINGSNUMMER K.V.K. H30179877

1. Van het bestuur

We gaan het 17e jaar in; wonderlijk, wat is tijd toch een vreemd fenomeen. We denken het te kunnen vangen in jaren of in uren, maar 'van binnen' kloppen die meetgegevens veelal nooit. Het is of véél langer geleden of véél dichterbij het moment van Nu. Tijd vliegt, tijd kruipt. In het geval van het bestaan van de stichting is het heel lastig in te voelen dat het al 17 jaar geleden is dat we een start maakten. Waarschijnlijk omdat we ons verzetten tegen het feit dat we zelf ook 17 jaar verder zijn, ouder zijn. Dat is natuurlijk ook zo volgens het paspoort en de spiegel, maar 17 jaar?

Voor het eerst na de oprichting hebben we recent de vraag gesteld hoe lang we het werk willen/kunnen continueren en welke criteria we hanteren om die inschatting te maken. Dat we stil stonden bij de vraag, kwam omdat die vraag vanuit Indonesië werd gesteld. In verband met nieuwe verplichte rapportages aan de lokale overheid (geldstroomcontrole t.b.v. terrorismebestrijding) moet er veel extra administratief werk worden verzet. De expliciete vraag vanuit Yogyakarta was: "zijn er tekenen (financiële redenen) die de voortgang van het werk mogelijk belemmeren, want als dat zo is dan gaan we nu geen energie meer steken in het opzetten van extra administratie en rapportages".

Zodoende dachten we na over de continuering. Financiële argumenten hebben bij ons nooit een belangrijke rol gespeeld. Voor een 'goed' project met de juiste intenties kwam en komt er altijd geld. Dat lijkt een wetmatigheid te zijn. Het gaat ons veel meer om de noodzaak, om de kwaliteit van de lokale ondersteuning en om onze eigen hartenklop. Aan al deze criteria wordt volledig beantwoord en dat betekent dat we doorgaan met ons werk waarin we jullie, sponsors en geïnteresseerden, vertegenwoordigen..

Op deze plek bedanken we ook weer met veel plezier de mensen die de afgelopen maanden financieel hebben bijgedragen. Een extra pluim voor **Ine en Piet, Cees en zijn vrouw uit Alkmaar, Ratna en Bpk Pok.**

Voor hen doen we het onder andere

2. 'Couleur locale' Indonesië

In februari en maart j.l. hebben we weer met eigen ogen en hart de lokale situatie gezien en ervaren. Het blijft een boeiend land en volk in ontwikkeling: een intrigerende mengeling van traditie en nieuw conservatisme die hand in hand gaan met een fascinatie voor moderne zaken (kleding en gadgets), voor wereldtrends en fastfood. Zoals in veel landen met ontwikkelende economieën, wordt ook in Indonesië niet alleen het verschil tussen arm en rijk groter, maar ontstaat er ook een grote middenlaag met consumptiedrang.

Bali, het zogenaamde Island of the Gods, is toe aan haar tweede of derde verkeersinfarct. Er wordt een bypass (underpass) aangelegd in de hoofdverkeersader bij het vliegveld. De patiënt hoopt over twee jaar hersteld te zijn. De filechaos tot die tijd wordt begeleid met veel claxonneren, ongegeneerd voordringen en een potje 'wie heeft de grootste'.

Op Java wordt in de grote steden geëxperimenteerd met een vijfdaagse school week in plaats van de zes dagen van nu, daardoor gaan de kinderen langere schooldagen maken. Het houdt ook in dat er op (of rondom) school geluncht moet worden. Dit creëert handel en bedrijvigheid, maar ook hogere kosten voor de ouders; want een bammetje mee naar school, dat kent men in Indonesië niet.

3. Projectinformatie (lopende projecten)

I Yogyakarta-Java / Singaraja-Bali Scholarships

In Yogyakarta hebben we in maart veel leerlingen en hun ouders ontmoet, m.n. van Junior Highschool (SMP), de Senior Highschool (SMA) en het MBO (SMK). Het werden, na ontdooiend gegeit en gegrol, ontspannen bijeenkomsten die veel actuele informatie opleverde. Het is natuurlijk fantastisch om te zien hoe een aantal kinderen, die we soms al 7 of 8 jaar ondersteunen, nu op kwaliteitsscholen zitten en in hun jaar tot de top 3 behoren. Voor een drietal van deze goudhaantjes/hennetjes gaan we laptops aanschaffen (die zij in bruikleen krijgen) zodat ze niet hele avonden in internetcafés hoeven te bivakkeren om hun opdrachten voor school te maken (informatie opzoeken en verwerken, video-editing). Het is nu aan ons (incl. Amaliah, de coördinator) om hen te begeleiden naar een gerichte vervolgstudie waarvan de kinderen zelf bijna niet durfden of konden dromen. Hun toekomstbeeld was tot voor kort: examen doen en dangeen idee, werken waarschijnlijk.

Op **Bali**, in de kinderhuizen **Widhya Asih 3** en **Widhya Asih 7** hebben we weer met de staf en een paar kinderen gesproken over vervolgstudies (universiteit). Er zijn een viertal kandidaten: **Mita** (accountancy), **Indri** (Verpleegster), **Yanti** (economie) en **Budi** (Sportleraar).

We hebben recent de meeste jongeren die via een scholarship van ons studeren, ontmoet. Ze doen het echt heel goed. Alleen **Pande** was de grote afwezige. Hij is ogenschijnlijk uit schaamte (mogelijk gestopt in zijn 3e jaar) ondergronds gegaan: niet thuis te vinden, niet op de universiteit. Hij herbevestigt ons in een vooroordeel. Wat is het toch met die jongens op Bali: watjes? Niet serieus genoeg? Te veel druk om geld te verdienen? Daarentegen hoorden we van **Novia** dat ze na pas één jaar onderwijzeres te zijn, gepolst wordt voor de functie van schoolhoofd. Dan was er die toevallige ontmoeting met **Eka**. Ze is drie jaar geleden in Yogyakarta afgestudeerd als Verpleegster en vond een baan in een goed particulier ziekenhuis op Bali. In haar vrije tijd gaat ze mee met de *ambulante Medische Dienst van Widhya Asih* en zodoende troffen we haar aan in het kinderkuis in **Amlapura** waar een andere afgestudeerde student (**Yudi**) nu het Hoofd is.

Medical team Widhya Asih (rechts: Eka)

WA3 -studenten

Yudi (WA7)

Eka is een stralende jonge professional geworden en Yudi met zijn vrouw de trotse vader/moeder zijn van een dochtertje en van een tweede kind op komst. De tijd vliedt.

Op Java, In Yogyakarta, ontmoetten we **Sumi**, de jonge vrouw van Bali die via ons afstudeerde aan het ISI, een gerenommeerde kunstacademie, als *danseres/choreografe/danslerares*. Ze kon trots melden dat ze diverse opdrachten heeft en van de inkomsten ervan zelfstandig kan leven. Hoezo succesvol?

II Bali : Kinderhuizen Widhya Asih Singaraja en Amlapura

In de vorige nieuwsbrief schreven we al over de **schoolbus** van het huis in Singaraja; het idee om een goede tweedehands te kopen. We hebben de bus nu met eigen ogen weer gezien en bekeken: de verf bladdert aan alle kanten, een deuk is lelijk hersteld, het interieur is een zootje. Motorisch gezien is de auto nog redelijk. Wel mist de bus node stuurbevestiging en rembevestiging. De kosten om exterieur en interieur op te knappen en de achterstallig wegebelasting te betalen, komen neer op 3500 euro, dan heb je nog geen meter gereden en heb je een opgeknapte oude te kleine bus. Een goede, grotere tweedehands bus (uit 2013/14) komt uit op 15 á 16.000 euro. Dat is veel geld, maar er wordt daarmee ook veel geld gespaard (60 kinderen 2 keer per dag met openbaar vervoer). Een flinke uitdaging. We gaan het komende kwartaal op zoek naar sponsors.

Met ingang van maart krijgen de kinderen weer dansles en gamelanles: twee keer twee uur per week; we hebben ons gecommitteerd tot aan de zomervakantie. De totale kosten zijn 190 euro per maand en daarmee zijn de kinderen 16 uur actief aan het oefenen.

Het eerder gemelde verbouwingsproject in het kinderkuis van **Amlapura** is van de baan; het zal blijven bij een goede renovatie. We zijn er blij mee want het plan was echt te hoog gegrepen (en véél te duur). We hebben Yudi en de kinderen een groot plezier kunnen doen met het kopen van een **goede akoestische gitaar** en **twee computers** waarbij eentje met een goed Corel-programma voor video-editing. Ook hielden we hen uit de wind door medische kosten en maakloon voor schooluniformen voor onze rekening te nemen. Het bezoek aan KFC begint een traditie te worden.

De kinderen van Widhya Asih 7 in Amlapura

III Yogyakarta: Seniorensupport

Half maart hadden we een outing met alle mensen (die daartoe fysiek in staat waren) uit de zes senioren groepen. Het was weer een feestje als vanouds. Ze bezochten in Kaliurang (noord Yogya, wat hoger gelegen, op de helling van de vulkaan de Merapi) een soort Taman Mini (Tuin met miniatuur-uitvoeringen van de meest iconische gebouwen van de wereld: Big Ben, Eiffeltoren, Taj Mahal, een Molen, Pisa etc). Zoals gebruikelijk ging het hen vooral om samen zingen en eten in de schaduw.

Ook bezochten we een 20-tal kandidaten voor het seniorenprogramma thuis, om kennis te maken maar ook om een inschatting te maken van de noodzaak van de support. Het waren soms erg confronterende ontmoetingen; indrukwekkend was de waardigheid die de mensen uitstraalden, ondanks de (grote) armoede waarin ze zich soms bevonden.

Kandidaten voor het seniorenprogramma

Senioren-outing

IV Yogyakarta: speciaal projectje

Als intro van dit thema schreven we een kwartaal geleden: *"Maulana is één van de kinderen uit ons scholarship-project (Junior Highschool); hij woont met moeder en drie broertjes in een heel klein gammal huisje aan de rand van een afwateringskanaal. Eigenlijk illegaal, maar wél getolereerd door het wijkbestuur"*. We zijn drie maanden verder en we kregen in de tussentijd een brief van Maulana waarin stond dat Maulana afzag van verdere support voor school. Bij navraag via Amaliah, onze coördinator, bleek dat de brief onder dwang geschreven was omdat het wijkhoofd Maulana niet langer wilde steunen nadat was gebleken dat Maulana (met anderen) gesnapt was bij het stelen van rookwaar en een mobieltje. Exit Maulana volgens de wijkbestuurder. Wij vinden het nogal een ondoordachte en niet echt "pedagogische oplossing". Maar de pogingen die zijn ondernomen om de boel wat recht te trekken, leidden tot niets. We wachten dit schooljaar af. Er is natuurlijk een karrevracht aan "je moet je schamen" over hem uitgestort. We gaan zien hoe hij het verwerkt en oppakt. Amaliah houdt het in de gaten.

4. Sponsormogelijkheden

- het scholarship-programma: een scholarship is **70, 120 of 185** euro per jaar per kind (resp. voor lagere school, junior highschool of senior highschool)
- een kindertehuis-kind sponsoren voor 12 euro per maand voor levensonderhoud
- het ondersteunen van een senior (60 plus) voor 10 euro per maand voor medische en huishoudelijke hulp (dat is 30 euro per kwartaal, 120 euro per jaar)
- een vrije gift, waarbij koppeling aan een doel aan het bestuur wordt overgelaten

5. Giften

Giften zijn welkom op **NL74ABNA084.21.36.932** t.n.v. de Stichting Gotong Royong te Utrecht. Wij hebben een ANBI-status (**onder Belastingdienst s'Hertogenbosch**) waardoor je de gift kan aftrekken van uw inkomsten- of vennootschapsbelasting. Dat geldt ook voor periodieke giften/schenken per notariële acte.